Mokos Attila

színművész

(Zselíz, 1964. december 13.)

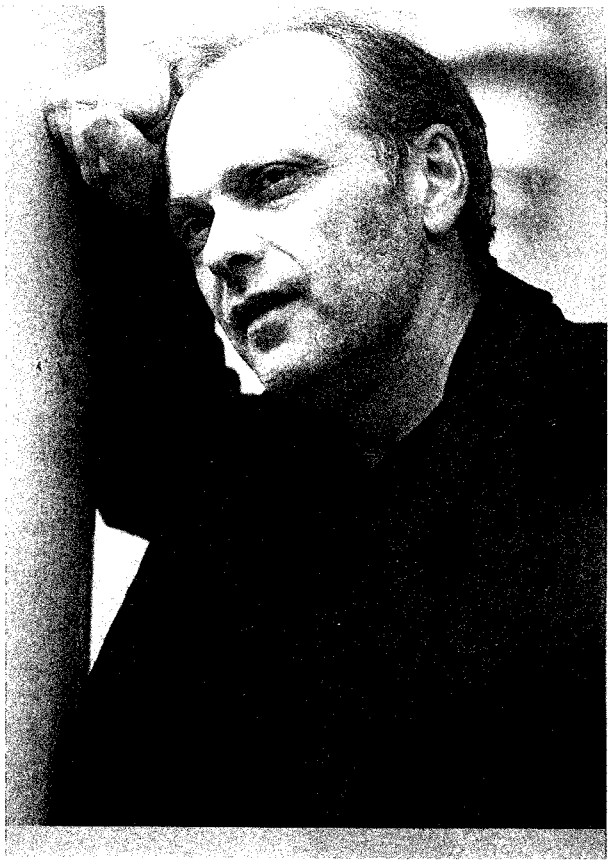

Színészi pályáját 1984-ben a Kassai Thália Színházban kezdte mint segédszínész. Hamar jelentős szerepeket osztottak rá, kitűnt tehetségével. A pozsonyi Színművészeti Főiskolára mégis több alkalommal sikertelenül felvételizett. Nem adta föl, és igyekezetét siker koronázta. 1989-től 1993-ig a pozsonyi Színművészeti Főiskola hallgatója. Közben 1991-ben részképzésen vett részt a budapesti Színművészeti Főiskolán. 1993-ban lett a Komáromi Jókai Színház társulatának tagja, sőt nemcsak, hogy tagja, egyik vezető színésze! 1996–1997 között a Komáromi Jókai Színház megbízott igazgatója, majd 1995–2001 között a Komáromi Jókai Színház művészeti vezetője. Folyamatosan játszik, akár vendégszínészként is. Az utóbbi években rendre hívják őt forgatni is, több szlovák filmben is szerepelt, az egyik legtöbbet foglalkoztatott színészünk. 2010-ben az év filmszínésze lett Szlovákiában, 2014-ben pedig életműdíjban részesült a kisvárdai Színházi fesztiválon.

Filmek: Prípad na vidieku – 1993, Krajinka – 2000, Kruté radosti – 2002 , Démoni – 2007
Dalšie dejstvo – 2006, Nedodržaný sľub – 2009 (Megszegett ígéret), Ďakujem dobre... – 2009 (Köszönöm, jól...), Pokoj v duši – 2009 (Lélek nyugalma), Čerešnový chlapec – 2010 (Cseresznyés fiú), Dom – 2011 (A ház), Čas grimás – 2011 (Grimaszkor), Marhuľový ostrov – 2011 (Barackliget), Cigán 2011 – M. Šulík, 7 dní hříchů – 2012 (Hét nap bűne)

„A Kassai Thália Színházban mint színészgyakornok kerültem először színpadra. Az első szerepekre, az első kiutazásokra, és persze az akkori társulatra nagyon szívesen emlékszem vissza. Kassán fertőződtem meg a színházzal, és ez a megszállottság a mai napig bennem van. A siker és a sikertelenség nagyon fontos része a pályának. Kellenek a visszajelzések „hajtómotorként" vannak jelen a színész életében. Persze ezeket a hatásokat meg kell tanulni jól kezelni, könnyen sérüléseket okozhatnak. A siker talán csak néhány pillanat, de fontos az egészséges önbizalom és a hit megőrzéséhez.

A legszebb emlékeim a főiskolás éveimhez kötődnek, talán mert akkor voltam a legszabadabb az útkeresésben. A pályámon sikerült megtapasztalnom néhány katarzis-élményt egy-egy előadás alkalmával. A művészeteknek ez a hatásmódja ritkán adatik meg, bármennyire is szeretné az ember. Főleg a III. Richárdhoz kötődik a legerősebb ilyen emlékem. Az ilyen és hasonló érzéseket szeretném újra élni. Ha más pályában kéne gondolkoznom, talán a pszichológiát választanám. Mindig is az ember, mint olyan érdekelt. A lélek egy bonyolult szerkezet, rengeteg ellentmondással. Megérteni valakit, cselekedeteit,reakcióit megfejteni nagyon izgalmas kihívásnak gondolom, amennyiben ez segítségnyújtással is párosul.

[illegible]

"[illegible]"

(Inbo)